

Стефанъ Минчевъ Бълчевъ.

(1849—1910)

Единъ отъ родолюбивитѣ и благодѣтелни българи, откърменъ съ идеитѣ на възраждането, скроменъ, трудолюбивъ въ своето търговско звание, но въ съзнанието на който живѣла мисълта за успѣха, напрѣдка, развитието и общото благо на нашето отечество, е поменатия Стефанъ Минчевъ Бълчевъ, който още прѣживѣ бѣ опрѣдѣлилъ нѣкои отъ своитѣ дарения.

Ст. М. Бълчевъ, братъ на бившия министъръ Бълчевъ, е роденъ на 24 октомврий 1849 г. въ Търново, отъ родители Минчо и Дешка Бълчеви. Родителитѣ му сж били по положение еснафи, съ многолюдно сѣмейство, неграмотни, но които сж живѣели съ мисълта, че трѣбва да дадатъ образование на дѣцата си. Стефанъ Минчевъ Бълчевъ е билъ тѣхния най-голѣмъ синъ. Първоначалното си образование получилъ въ родния си градъ, като постѣпилъ за ученикъ въ 1855 гол. въ частното училище на „даскалъ Иванча,“ називаемъ „Морското пате,“ при което слѣдвалъ около два мѣсеца и, понеже даскалъ Иванчо се поминалъ, Стефанъ постѣпилъ въ основното училище при църквата „св. Никола,“ дѣто училъ букваръ, наустница и псалтирь. Около 1857—1858 г. учителтъ при това училище Николай Златарски въвелъ белланкастерската метода. Прѣзъ 1860 г. Ст. М. Бълчевъ постѣпилъ за ученикъ въ тогавашното главно училище „св. Кирилъ,“ въ което слѣдвалъ до IV кл.